

Nagyszebeni

KATH. EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ.

Előfizetés egész évre 1.50

Egyes szám ára 14 fillér.

Szerkeszti és kiadja:

Róm. kath. plébánia hivatal

Nagy piac 2.

Megjelenik minden hó 15-én.

Háborús tanulságok.

Tény, hogy a háború borzalmai megdöbbentették a világot; hiszen minden változás megdöbbenti az embert, még a kellemetlen helyzetből a kellemesbe való hirtelen átesés is, hát még egy ilyen rettenetes fordulat, mely a legműveltebb országokat a béke nyugalom és megelégedés állapotából egyszerre a testi és lelki szenvedések infernális mélységei fölé dobta.

Ámbár szabadjon itt kétségbevonnom, hogy ez a föld valaha csak egy pillanatig is a testi vagy lelki békesség hazája lett volna. Akkor, amikor a világ az úgy nevezett béke és nyugalom napjait élvezte, az ember maga szerez magának bestiális ellenséget s vív vele halálos, reménytelen tusát. Ilyen örök ellensége pl. az alkohoi; az utolsó 30 év háborúi Európában és Amerikában 75.000 millió márkát emésztettek fel pénzben és egy millió 800.000-et emberéletben. Franciaországban évenként 200.000 ember hal meg az alkohol miatt.

Egyébiránt alkohol nélkül is felettünk lebeg mindig a halál és mulandóság árnyéka. A tenger évente átlag 200 hajót és 500 embert nyel el. Amerikában csak a vasútak 180.000 embert ölnek meg évente, több embert tehát, mint amennyit az angolok és búrok három évig tartó háboruban megöltek. Az Egyesült államok ipartelepeinek gépei 1906-ban 57.000 embert és 500.000-et megsebesítettek. A szénbányákban 1500 ember pusztul el évente és 3000 megsebesül. Hindosztánban csak a vadállatok 22.000 embert pusztítanak el évente. S ebben a mi szegény országunkban is évente 20.000 ember vérének követeli az ipar — s 10.000 ember vérének a mezőgazdaság előretörő munkája. A békés évnek éjjeleibe is 23.000 tüzesetnek rémes világa

világít bele. S a szenvedések e zúgó áradatában nincs egy pilanatnyi megállás. Ezelőtt 2000 esztendővel, az első karácsonyon, mikor a béke és szeretet Istene erre a földre jött, Róma légiói itt, a mi határainkon ontották az embervért.

Úgy látom, hogy békében is kinnal és vérrel kenegetjük az élet tengelyét. Ilyenformán a háború számunkra *nem új nyomorúság, hanem a nyomorúságok estolódása*, mely a halálra-szánt emberanyagot a gyárakból, gépek mellől Litvánia és Flandria szikkadt mezőire terelte.

De hát legyen igaz az, hogy a békének és nyugalomnak állapotából egy világpusztulás áradatába zökentünk s ez a változás összeszorította a lelkünket. Miért? A pokoli arányok, mechanikai felkészültség döbbsentettek meg? Alig hiszem; hiszen a gigászi arányokhoz hozzá vagyunk szokva. Hanem, elszorúlt a lelkünk, mert csalódtunk az emberben.

Azt hittük, ismerjük az embert; láttuk az őskorban, mint fenevad birokra kelni a fenevadakkal; az ókorban homályos vallási sejtelmekkel embert áldozni isteneiknek; láttuk még a kereszténység első századaiban is a római cirkusokban táguló orrcimpákkal szagolni az embervért. Láttuk a népvándorlás századaiban, török-tatár dúlásokban vérben és pusztulásban tobzódni, de ugyanakkor láttuk a kereszténységnek s az általa teremtett kultúrának erőfeszítését, hogy ebből a nyers masszából az Isten terve szerint való embert faragjon. S két ezer évnek munkája után már-már azt mondhattuk, hogy: ime készen van az új ember-típus, a régi, véreskezü ember pedig, mint rémes álomkép él mögöttünk. A pogányság és keleti kereszténység még most is kíséreletes és botorkál, de a nyugati kereszténység és kultúra megteremtette az előretörő, hatalmas, de önfeláldozó, tűrő, szent embertípust.

Tavaly Frankfurt mellett a tűzérési gyakorlatokon egy közlegény beteg lett. Az orvosok konstatálták, hogy a legény fehérvérűségben szenved, s csak úgy menthető meg, ha ereibe friss vért ömlesztenek. Mikor az ezredet napiparancsban megkérdezték, hogy ki hajlandó bajtársának véréből adni az ezred tisztikara mint egy ember állott elő önfeláldozásra készen. Egy Zitmar nevű hadnagy vérére találták a legjobbnak s a hadnagy mosolyogva tűrte, hogy üterét felvágják s másfél liter vért kicsorgassák.

Azóta egy esztendő sem telt el s ime, mint a túlfeszített gőz a kazán falai közül, sivítva tör elő az emberből a bestia infernalis őrjöngése. Nem csoda, ha megrendül a kultúr=világ, melynek hite, reményei, világnézete különben is irreális és köd=besző. Nagy baj azonban, hogy nemcsak megrendül, de a gond=viselésbe, a világfejlődés lehetőségébe vetett hite összeroppan, a kislelkűség, kétségbeesés lesz úr felette, mely folyton azzal a gondolattal kínozza: ha Isten van, miért van minden? Ha van világfejlődés, miért estünk vissza a kőkorszak tülekedő bestiái közé?

Hogy ezeken a sötét gondolatokon felülemelkekjünk, ért=sük meg, hogy ez a világ úgy amint van, benne van az Isten terveiben; hogy a virágfakadás mellett, bálók, karneválok nász=éjszakák mellett a halálhörgés és háború is benne van a világ=fejlődés programjában. A tökéletes élet épúgy, mint a tökéletes világ nem úgy fejlődik ki, mint a rózsa, szüziesen, nesztelenül, hanem földet rázó katasztrófákkal.

Az a vén föld elmondhatná a mi háborunkra: *vidi iam alios ventos*. Valamikor mérhetetlen tenger borította a földet, hullámok csobogtak ott is, ahol most száraz föld van, egyszercsak megmozdult a földnek tüzes méhe, az éjgig dobálta ízzó láva erőjét, feltorlaszolta az Alpokat, Pireneusokat, Kárpátokat, zengett-dörgöt az ég morájától. Hát, emiatt a katasztrófa miatt megsirassuk a neptunikus földnek passzív csöndjét?

Nem, hiszen ez is fejlődés, ennek köszönhetjük, hogy most Tokajban bor terem, a Csernoziémen búza terem.

Valamikor paradicsom volt a föld; erdők koszorúzták a sarkokat, forró nap sütött az északi sarktól a déli sarkíg s nyomában buja volt a vegetáció, mintha Isten kertje lett volna a föld! S jött a jégkorszak s megfagyasztott s pozdorjává tett minden életet. Ez is fejlődés volt, sőt áldott katasztrófa, mert ez hozta a föld színére az első embert.

S beszélhetnénk a szellemi életnek irtózatoss katasztrófáiról, kultúrák pusztulásáról, szellemóriások, antikrisztusok bukásáról, ez mind=mind benne van a világfejlődés programjában.

S ha ez így van, miért lennénk a fejlődés e malomkere=kei alul mí kivéve?

A földön évente 30 millió ember hal meg háború nélkül

is; változtat-e a világfolyásán, hogy ebből néhány százezer Galiciában pusztul el?

Egy luztrum alatt 390 millió ember 17 évesnél fiatalabb korában hal meg; lázadás-e ez ellen az általánostörvény ellen, hogy az idén több virág hullatja szirmát, mint máskor?

Megrendülni megrendülünk, de nem veszítjük el egy jobb világeljövetelebe vetett hitünket.

K. G.

Az Oltáregyesület közgyűlése és lefolyt évi működése.

Az Oltáregyesület ügybuzgó titkárának jelentését az idei közgyűlésről és az egyesület mult évi működéséről a következőkben adjuk.

Az Oltáregyesület f. évi március 21-én tartotta meg rendes évi közgyűlését, melyet ama szerencsés alkalom tett emelkedetté, fényessé, hogy kegyelmes Püspök urunk hitközse-günkben időzött.

A gyűlést az egyesület lelkes igazgatója, a herceg=plepános nyitotta meg, örömeinek adva kifejezést, hogy 7-szer volt alkalma ezen egyesület, közgyűléset vezetni s irányítani, s ezen idő alatt mindig az egyesület munkásságáról győződött meg. Felkéri a közgyűlést 4 tag megjelölésére, kik a Püspök urat a közgyűlésen megjelenésre és annak vezetésére kérik fel. Püspök úr a közgyűlési tagok legnagyobb ünneplése közepette lépett a terembe s elfoglalván az elnöki széket, átvette a gyűlés vezetését.

Elnöklő püspök úr a tőle megszokott közvetlen, bensőséges szavakkal örömét fejezi ki, hogy alkalma nyílt személyesen meggyőződni az egyelet működéséről s hogy amint az egyesület békés időben szilárdul megállva, zavartalanul kivette részét a munkában, úgy ne lankadjon munkakedve e felforgató háborús időben sem, hanem örömet és vigaszt teremtsen mindenki szívében. Hogy ezen viharos időben az Oltáriszentség mennyi erőt, kegyelmet ad s mennyi vigaszt osztogat különösen a harc-téren levőknek, tudva van. S ha nehéz tőket élünk is, kegyelemteljeseknek mondhatók, mert az idáig magukat oly távoltar-tók benne lelki vigaszt, megnyugvást találnak és az Isteni kegyelem segítségének szükségességét belátják. Az emberiségnek

kell az Üdvözítőnek áldozatot hoznia, sújtó keze előtt meghajolnia, akaratát teljesítenie. Kifejtette az elnöklő püspök, hogy kinek milyen a földi élete, csendes szeretetteljes, jótékony, olyan lesz a halála is. S ha gond, bánat nehezedik is ránk egy szeretett embertársunk elhalálozásával, akkor az a gondolat lelke-sítsen, hogy csak a testtől, de nem a lélektől vettünk búcsut.

A jelen voltak feszült figyelemmel, érdeklődéssel hallgatták kegyelmes püspök urunk szavait és a kitört tetszészaj után Szakáts Károlyné az egyesület titkára tette meg évi jelentését. Részletesen ismertette az egyesület évi működését, társadalmi tevékenységét s mivel és mennyiben vett részt a hadsegélyezésben.

Az elnöklő püspök úr keresetlen szavakkal elismerését fejezte ki az együletnek a hallottak fölött s különösen a hadsegélyezés terén kifejtett tevékenységeért. Köszönetét és örömét fejezte ki a haza oltárára tett áldozatok, fáradozások felett s helyeselte a tagoknak az Oltáriszentség imádásain való részvétele-t és buzdította őket, hogy az Úr testét minél gyakrabban vegyék magukhoz különösen haldokló harcosaink javára.

A püspök úr a titkárnak jelentésének két nyelven való gondos összeállításáért a közgyűlés nevében is köszönetét fejezte ki.

Majd Bod Péterné, a számvizsgáló bizottság nevében jelentést tett az egyesület évi számadásairól. A lefolyt évben az egyesület bevétele volt 4181.70 K. kiadása pedig 3987.19 K és így az évvégi felesleg 194.51 K. Az egyesület vagyona : 679.10 K „Alapító alap“ és 400 K. értékpapirban.

Elnöklő püspök úr Péchy Helén pénztárosnak fáradságos tisztségéért, gondos, számító munkálkodásáért, elismerését fejezte ki s a szokásos felmentvényt megadta. A közgyűlés Péchy Helén pénztáros előterjesztésében elfogadta a jövő évi költségvetést is.

Miután indítványok nem terjesztettek elő, az elnöklő püspök főpásztori áldását adva, a gyűlést bezárta.

A titkári jelentés az elmúlt egyesületi esztendőről a következő.

Együletünk a rendes szokásnak hódolva ismét egybegyűlt, hogy ez évi munkásságáról beszámoljon.

Egyesületünk fennállása óta ez az év az első, midőn összetartásunkat sokszorosítani s ezzel munkásságunkat hatványozni kellett oly válságos időben, melyet a történetírók még ez ideig hazánkról nem jegyeztek fel. — A félvilág áll egymással szemben, harc, háború folyik mindenütt s ebben a szomorú történelmi időben ami egyesületünk is tudott és tud helyt állani. Már félesztendeje visszhangzik Európa a háború zajától s míg katonáink lelkesülten sietnek a harctérre, addig itthon a háboru igénybe veszi az egyesület erejét és foly az általános tevékenység. De mi azt készséggel odaadjuk, megteesszük. Zajtalanul, csöndben, a nyilvános elismeréstől idegenkedve veszi ki részét egyesületünk.

Nem céloim most egyesületünknek elismerést zengeni, hanem csak szerényen rámutatni, hogy mit, mivel és mennyi meleg ruhaneművel láttuk el a hadba induló és a csatában vérző testvéreinket.

Mikor a szörnyű szerajevói tett megremegettette hazánkat és a világforgató, átalakító háború valóságára ébredtünk, egyesületünk hazafias szíve is megdobbant s megértette hivatását a jelen nehéz időkben. Lankadatlan lelkesedéssel fokozódott szorgalommal, legnagyobb önfeláldozással kezdte meg működését a nyári szünet után avval a kis összeggel, ami rendelkezésére állott. Igazi hazafias módon munkába állt s elhatározta, hogy míg a háború tart, csak a katonáknak dolgozik. Ez a lelkesedés méltó is volt egyesületünkhöz, mint az ország legrégebbi Oltáregyesületéhez, mert mikor Bruxellesben 1848-ban megalakult az első Oltáregyesület, már 10 évvel később 1859-ben megalakult a miénk s aztán csak Budapesten, Okán s Pozsonyban.

Mindezek előrebocsátása után legyen szabad egyesületünk ez évi munkáját számokban a M. T. K. tudomására hoznom.

A háború kitörésekor egyesületünk mindjárt az 1914. évi tagilletményekből 100 K-t a Vörös Kereszt Egyletnek, 100 K-t a hadhivonult családjainak segélyalapja javára és 600 K-t melegruha anyag beszerzésére ajánlott fel. A szorgalmas kezek a vásárolt anyagot feldolgozták és 5 ízben küldöttük a helybeli Vörös Kereszt fióknak a legjobb minőségből készült ruhaneműeket, hogy azokat juttassa rendeltetési helyükre. A feldolgozott darabok illetőleg párok száma volt 1436 s ehhez a bőkezű adakozók 317 darabbal járultak, így összesen a katonáknak 1754 drb.

azaz pár juttatott 1817.85 K értékben, mely összeghez a Jézus szt.-Szive Társulat 54 K-val és a Népszövetség 115.75 kval járult. — Az Oltáregyesület pénztára M. T. K. ezáltal teljesen ki=merült s hogy a munkásság meg ne szakadjon, szükségessé vált sorsolás és hangverseny rendezése. A gondolatot tett követte és egy októberi munkadélutánon csak azon vettük észre magunkat, hogy bámulatosan sok szép, értékes tárgy halmozódott fel és kisorsolását várta. A sorsolást ami fáradhatatlan herceg=plébánosunk vezette és rövid 2 óra alatt 280.70 K-ánk volt együtt szegény katonáink részére.

A tagok a szép eredményt igyekeztek még fokozni s a jól látogatott munkaórákra gyümölcsöt, cukorkákat hoztak elárve=rezés céljából. Élvezet volt látni mint buzgólkodtak a tagok a nemes célra áldozni s míg egy=egy almáért, körtéért többet akart adni, gondolata elkalandozott a harctérre az éhezökhöz, a kötötök bizalmas zörgése, a varrógépek zakatolása mellett. Ily uton és önkéntes pénzbeli adakozásokból begyűlt 228.60 K.

Elismerés és hálás köszönet illeti herceg=plébánosunkat ama fáradhatatlan munkásságáért, mellyel nov. 15-én a templomban, dec. 4-én pedig a színházban fényesen sikerült hangversenyt rendezett. Erről nincs mit beszámolnom, mert mindenkinek élénkén emlékezetében van még az élvezetes délután és az impozáns, fenséges, magas színvonalon álló est képe, benyomása. A templomban tartott hangverseny bevétele 538.80 K-val, a színházé 1023 K-val járult sebesültjeink fájdalmainak enyhítésére. Az utóbbi hangverseny bevétele felerészben a Hadsegélyező Hivatalnak Bpsten és felerészben a helybeli kórházakban levő sebesülteknek karácsonyfájára fordított. Így egy=letünk e rövid idő alatt 3040.85 K-t áldozott katonáinknak.

Az elmúlt egyleti évünk, amely szomorú eseményekkel volt tele második felében, oly örömteljes volt első fele, mert abba esett herceg=plébánosunk préposttá való kineveztetése. Egyletünk szeretett igazgatójának kitüntetésében saját munkájának, tevékenységének elismerését láthatja, mely arra ösztökéli, hogy vezetőjét híven kövesse továbbra is. Ezen alkalomból az egyesület nagy küldöttséggel üdvözölte igazgatóját. Ugyancsak első felébe esik kegyelmes Püspökünk hitközségünkben tett magas látogatása is, mi ünnep volt ránk nézve s az egyesület választ=

mánya tisztelete és mély hódolata jeléül teljes számban tiszteltgette a főpásztornál.

Egyletünk az elmúlt évben 4 választmányi gyűlést tartott, melyeken belügyeit tárgyalta. Egyesületünk elnöksége Püspök urunk Onagyméltóságának az 1914. évi számadását szabályszerűen kiállítva elküldötte, melyet 1975/914. sz. a. kegyesen jóvá hagyott. Volt három alkalommal egész napon át tartó Szentségimádás, félóránként 4—4 taggal felváltva.

Orvendetes eseménvkép legyen szabad felhoznom, hogy a tagok létszáma 269-re emelkedett, tehát 53-mal több mint 1913-ban s ha így haladunk a teljes megízmosodás felé tartunk. Ezekből eltávozott 4, meghalt 6, és pedig Brucknerné, Trentina Ede, Zickeli Mari, Petkeren Matild, Kadzielska Romuldné és Neumayer Eleonora, kik között különösen Kadzielskané és Neumayer hú, buzgó és munkás tagjai voltak az egyesületnek, így maradt az év végén 258 tag 868.84 K. tagsági díj bevétellel. Ezt azért említem, miután egyletünk egyik célja a szegény templomok egyházi ruhával való segélyezése s így minél több taggal birunk, annál nagyobb méretben, bővebben gyakorolhatjuk a segélyezést. Itt fel kell említenem még, hogy egyletünk hálás szívvel vette Schneider Hedvig úrnő adományát 200 K. értékpapirban, melynek kamatait az adakozó tagilletménykép kívánja kezeltetni.

Egyházi felszereléssel részesítettük a szentágotai templomot egy oltárszönyeggel és egy antipendiummal; a porumbákit 2 karinggel és a togarasi kórház kápolnáját két arany kehellyel. Adományok révén jutott egyletünknek: 1 szentségtartó, 6 antipendium, 3 oltárterítő, 2 karing, 1 szőnyeg, 2 korporále, 2 lavabo, 14 kis művirág koszorú és 609 m. csipke különféle hosszúságban és szélességben. — A tagok szorgalmasan látogatták az egyleti miséket, imádási órákat és a közös munkaórákat, mely utóbbiakat, tekintettel ez év rendkívüli állapotára szeptembertől karácsonyig minden szerdán délután tartottunk s hisszük, hogy ezentul még fokozottabb mérvben vesznek majd részt a tagok az egyesület magasztos munkájában. — Az egylet munkaóráin a következő egyházi ruhák készültek el június végéig: egy fehér kasula a hozzávalókkal együtt megújítva, 1 oltárterítő, 1 alba, 3 fekete ministrans-

szoknya és gallér, ministrans ing, 2 karing és egy terítő a két áldozórácsra.

Végül legyen szabad az egylet nevében köszönetet mondani Stöhr kisasszonyoknak, kik önzetlenül, szerető szívvel és nagy odaadással végezték e fárasztó munkát s minden szabad idejüket az egylet szolgálatainak szentelték, és egy „Isten fizesse” mindazoknak, kik az elmúlt évben az egylet nemes, hazafias és szent munkájában résztvettek.

Fájdalommal kell ide iktatnom ama veszteséget, mely Ol-táregyesületünket egyik legszorgalmasabb, legmunkásabb, önzetlen, szerény tagja elhaltával érte. F. é. márc. 11-én kísértük utolsó útjára a buzgó, hű, szolgálatkész tagját — Stöhr Helént, ki rövid szenvedés után lelkét a Teremtőjének visszaadta. Halálát mélyen fájlaljuk, mert benne fáradhatatlan, lelkes, munkás és számos éven át munkavezető tagját veszítettük el.

Ezekben van szerencsém M. T. K. az egyesület múlt évi működéséről, ténykedéséről beszámolnom, kérem a T. közgyűlést jóváhagyólag tudomásul venni.

Szakáts Károlyné
egyl. titkár

Tájékoztató.

Vasárnapok. *Húsvét utáni II. vasárnap* (ápr. 18.) „A föld tele van Isten kegyességének jeleivel. Alleluja . . . Ti igazak, örvendeztetek az Úrban, hisz úgy illik, hogy a becsületesek ajkáról hangozzék a dicsőítő ének.” (Bevezető ima. Zso. 32.) A „*Jó Pásztor*” vasárnapja. A *Szent lecke* (1. Pét. 2, 21—25.) is a „jó Pásztor”-ra van vonatkozással, aki „életét adja juhaiért” s kivált azt emeli ki, hogy csak úgy lehetünk a jó Pásztor tanítványai, ha a béketüresben is követői leszünk. Az *Evangéliumban* (Jan. 10, 11—17) az Üdvözítő mint jó pásztort állítja magát elénk, aki ismeri övéit s akit ismernek övéi. Jézussal s a Jézuséival való *közösség* legyen erős ambiciónk, hogy e közösség áldásai legyenek jutalmunk.

Húsvét utáni III. (ápr. 25.) Szent Márk evangélista ünnepe. Szent Márk Krisztus Urunk 72 tanítványához tartozott. Az evangéliumot, melyet szent Péter beszédei nyomán írásba

foglalt, Egyiptomban hirdette. Ugyanitt 68-ban, húsvétvasárnapon vértanuhalált halt. — Ma tartja az Egyház a buzaszentelést is. E jámbor szokást már a VI. században megtaláljuk; Nagy szt. Gergely pápa hozta különösen buzgó gyakorlatba azt. A hivek körmenetben esedeznek az Úr irgalmáért, hogy az új vetésen az ő áldása legyen s minden elemi csapás tőlünk távol maradjon. Tavasszal s a húsvéti ünnepkörben végzi az Egyház e szertartást, dokumentálni akarván ezáltal azt, hogy miként a Húsvét misztériuma s kegyelmei megváltást, megújult életet jelentenek a lelkünkben: úgy a bűn felett győzedelmeskedő Megváltó irgalmától várja az Egyház a bűn következményeinek — minden csapásnak — elhárítását a természetben is. Ezt fejezi ki a mai körmenet utáni szt. mise bevezető imája is: „Szeretni akarok, Uram, én erősségem: az Úr az én bizodalمام, menedékem, Ő az én szabadítom. (Zso. 17.) *Szent lecke* (Jak. 5, 16-20.) az imádság haszna a természeti javak megszerzésében is. *Evángélium* (Luk. 11, 5-13): az állhatatos imádság szükségessége „Kérjétek és adatik nektek; keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitvatik nektek.“ Mi az egész buzaszentelési szertartást a templomban végezzük a 10 órai szentmise előtt. E célra ekkor új buza-termést hoznak a templomba.

Húsvét utáni IV. vasárnap. (máj. 2.) „Énekeljétek új dalt az Úrnak, alleluja, mert az Úr csodálatosan működött. Alleluja, kinyilatkoztatta a nemzeteknek igazságosságát. Alleluja, alleluja, alleluja“. (Bev. i. Zso. 97.). *Szent lecke* (Jak. 1, 17,=21): Jézus új életet szerzett nekünk, melyet Isten ígéjének buzgó hallgatásával biztosíthatunk a magunk számára. *Evángélium* (Ján. 16, 5, 15): az Üdvözítő megígéri a vigasztaló Szentlelket, aki az anyaszentegyházban az idők végéig őrzi az Ő tanítását s az *alkalmas lelkékben* érvényre juttatja, gyümölcsözteti megváltását.

Húsvét utáni V. vasárnap (máj. 9.) „Az öröm hangján hirdessétek, alleluja, hirdessétek a föld határáig: az Úr megszabadította népét. Alleluja, alleluja.“ (Bev. i. Isai. 48, 20.) *Szent lecke* (Jak. 1, 22-27): a meghallgatott Isten ígéje nyerjen megvalósulást cselekedeteinkben. *Evángélium* (Ján. 16, 23-31): Jézus biztosítja tanítványait a mennyei Atya szeretetéről. — „Jé-

zus e szóval „Atyánk” mutatott rá az útra, melyen Isten felé mehetünk. Mással ne igen gyötörd magad: szeress s légy gyermek.”

Ünnepek: *Szent József oltalmának ünnepe.* (ápr. 21.) A szegények atyjának, a munka védőszentjének, az egész Egyház pártfogójának ünnepnapja. Az Egyház értelmezése szerint maga az Anyaszentegyház az a királyi ház, melynek — az ószövetségi Szentírás szavai szerint — „urává rendelte Józsefet” a király, s szent Józsefre mutat az Úr, mikor a küzdőknek, a munkásoknak, a szegényeknek ugyancsak a Szentírás szavaival mondja: „ite ad Joseph”, „menjete Józsefhez.” az ő kezein át vegyettek segítségemet. — *Szent lecke* (I. Móz. 49, 22=26): Jákob jövődölése fiáról, Józsefről. *Evángélium* (Lk. 3, 21=23): Jézust József fiának tartják.

Szent Adalbert püspök ünnepe. (ápr. 23.) Szent Adalbertben első sorban az esztergomi egyházmegye, de az egész Magyarország is védőszentjét tiszteli. Csehországból, grófi családból származott. Mint prágai püspök sokat küzdött szilaj és makacs népének erkölcsi nemesítésén, de úgyszólván minden látható eredmény nélkül. Ez indította őt arra, hogy elhagyja püspöki székhelyét s a szomszédos Magyarhonba jöjjön és itt érvényesítse apostoli tevékenységét. Nálunk nagyszerű sikerek koronázták fáradozásait. Buzgolkodására sok százan és százan vették föl a keresztséget, ezek között maga Géza fejedelem is. Első királyunkat, szent Istvánt is szent Adalbert keresztelte meg. Tőlünk a pogány poroszok megtérítésére ment, ezek között azonban halálát lelte. Egy felbőszült tömeg 997 április 23-án lándzsákkal halálra szurdalta. Hazánkban az első székesegyház — Esztergomban — szent Adalbert tiszteletére épült.

Szent Fülöp és Jakab apostolok ünnepe. (máj. 1.) Az apostolok széteszlása alkalmával szent Fülöp Frigiába ment és ott hirdette az evángéliumot. Kb. 54-ben vértanuhalált szenvedett. — Szent Jakab, az ifjabb, volt az első jeruzsálemi püspök. A gyűlölködő zsidók levetették a templom tetejéről s aztán agyonkövezték — 61-ben.

A szent kereszt megtalálásának ünnepe (máj. 3.) Nagy Konstantin császár híres győzelme után („e jelben győzesz”), a császár anyja, Ilona császárné, megkerestette Krisztus Urunk

keresztjét. Az Úr csoda által mutatta meg, hogy a három talált kereszt közül melyik volt az Üdvözítőé. — E napon a szentkereszt kápolnában (a vasúti állomás mellett) reggel 8 órakor szentmise lesz.

Keresztjáró napok. (máj. 10, 11, 12.) Miként a szent Márk-napi körmenetnek, úgy e három szokásos körmenetnek is az a céljuk, hogy ezek alatt bünbánatunkkal az Urat engeszteljük s minden szükségletünkre áldását leesdjük. E körmenetek nyomai az V. század derekáig mennek vissza. III. Leó pápa (uralkodott 795—816) volt az első, aki ezeket az Urnak mennybemenetele előtti 3 napra írta elő. Mi az előirt imádságokat mind a három nap a reggeli 7 órai szt. mise után tartjuk meg a templomban.

Áldozócsüdtörték, vagyis *Urunk mennybemenetelének ünnepe* (máj. 13.) „Galileai férfiak, mit néztek oly csodálkozással az égbe? Alleluja. Amint láttátok őt az égbe fölemelkedni, úgy fog egykor eljönni. Alleluja, alleluja, alleluja. — Nemzetek! Örömtökben ujjongjatok és áldjátok örömrivalgással az Urat.“ (Bév. ima.) A *Szent lecke* (Az. csel. I, 1—10) elmondja, hogy Krisztus Urunk feltámadása után 40 napig még a földön maradt s azután fölment a mennybe. Ezt tartalmazza az *Evángélium* is (Mk. 16, 14—20), hozzáadva még azt a küldetést is, melyet közvetlenül mennybeemelkedése előtt adott tanítványainak az Üdvözítő: „hirdessétek tanításomat minden teremtménynek.“ Az égbe emelkedni — ez a mi hivatásunk is. És pedig nemcsak akkor, mikor a lélek kiszabadul majd az idő és tér kötelékeiből, hanem előbb is, a test és vér hálózatába fonódottan is. — A mai ünnepi szentmise Evangéliuma után eloltják a húsvéti gyertyát, mely nagyszombat reggeltől mostanáig, mint a föltámadott Üdvözítő jelképe, égett a szentmisék alatt.

Májusi Mária-tisztelet. Az Egyház nem érte be a nyilvános Mária-tiszteletből annyival, amennyire az egyes Mária-ünnepnek a hívőknek erre alkalmat nyújthatnak. Hogy a lelkekben fölszinen tartsa a Mária-tisztelet nagy értékeit, az évnek két hónapját különösen is a szent Szűznek szenteli. A májusi virágfakadást, életet lehelő illatát is impulsusnak akarja felhasználni a Szeplőtelen eszményképének megkapóbb, könnyebb, tökéletesebb megismerésére és követésére. A szívünk igaz odaadásával telje-

sítsük az Egyház ezen szándékát. Mélyítsük e hónapban is kegyeletünket a „szép szeretet“ anyja iránt, „aki a tévelyt, hazugságot s álfölvilágosodást saját szépségével cáfolja meg.“

A szokásos májusi ájtatosságot (minden este 6 órakor) az idén a Szentséges Atyától legujabban elrendelt békeimával egészítjük ki. Ez ájtatosságokkal kapcsolatban *hetenkint kétszer rövid szentbeszéd is lesz, é. p. kedden magyar, csütörtökön német nyelven.*

Prédikációk és kereszténytanítások. *Magyarul:* április 25-én és május 9-én d. u. 6 órakor; május 2-án délelőtt 10 órakor. *Németül:* április 18-án, 25-én, május 9-én és 13-án d. e. 10 órakor; április 18-án és május 2-án d. u. 6 órakor.

A nagyböjti, illet. húsvéti tiltott idő Fehérvasárnap reggel bezáródott.

Első szentáldozás. A zárdákba nem járó gyermekek első szentáldozása, a rendes szokás szerint, áldozó csütörtökön (május 13-án) lesz a plebánia=templomban, reggel 8 órakor. Amilyen nagyfontosságú, épen oly kedves esemény is ez minden gyermek életében. Kérjük a szülőket, hogy a gyermekeknek ezen alkalomra való illő előkészítésében minden tőlük telhetőt tegyenek meg. Rendkívül kívánatos, hogy először áldozó gyermekkel együtt a szülők is járuljanak az Úr asztalához Azon szülők, vagy rokonok (egészen a harmadizig), akik ezt megteszik, teljes búcsút nyernek. Búcsúban részesülhetnek mások is, akik e kiváltságos alkalommal áhitattal, bűneik felett bánatot indítva vesznek részt a szentmisén.

Új béke-ájtatosságok. A Szentatya elrendelte, hogy május hónapban a hivek naponként végezzenek ájtatosságokat a világbékéért. E célra külön imádság is meg fog jelenni, melyet a legközelebbi számban lapunk is közölni fog.

Május 1-én van Kegyelmes Főpásztorunk püspökké szentelésének 18-ik évfordulója. Bizonyára mindannyian érezzük a kedves kötelességet, hogy a mai napon Kegyelmes Atyánk részére hosszú életet, állandó egészséget s az ég minden áldását buzgó imában (akik tehetjük, szentáldozásunk felajánlásával) kérjük az Úrtól.

Miselapítványok. Ápr. 17-én Csiszár Mária, ápr. 26-án Hussibegné Turnfeld Terézia, máj. 3-án Horváthné Turnfeld Klára, máj. 4-én Palczér Rozália, 11-én Ninger Ignác, volt nagy-szebeni apátplebános, lelkiüdvéért lesz alapítványos szentmise.

A háborúban elesett katonák lelkiüdvéért máj. 1-én mutatjuk be a 7 órai szentmisét.

Zenés mise. Áldozó csütörtökön: Unnapi mise „G=dur“-ban Obersteinertől. — Graduale: „Inclina Domine aurem tuam“ Schiedermayertől. — Offertorium: „Domine ne in furore . . .“ Weiss L.-től.

A lövészárokból. Vagy 6 napig Reserve voltunk s most ismét benn vagyunk a lövészárookban. Mondhatom, hogy itt sokkal jobb. Van itt az embernek ideig — óráig tartó otthona. Ma én lakom benne; mikor parancsolják, jön egy másik a helyembe. Jelenleg nagyon kedves kis szobában lakom, még ablakja is van. Butorzata teljes. Van benne ágy, asztal, szék, fogas, még könyves polc is, amelyen könyvek helyett a háti zsák, kenyérszák stb. vannak. Valamelyik buzgó elődöm három szentképet is akasztott a falra és az asztalon egy feszület is áll. Valamelyik kath. lengyel otthon rovására szerelték így fel. Nagyon jól érzem magam ebben a futólagos otthonban. Az asztalomon álló feszület és a szentképek a falon állandóan azt mondják, hogy Isten nincs messze tőlem, a lelkem is érzi ezt és így a szüntelen ágyudörgés és puskaropogás a legkisebb mértékben sem ejt kétségbe.

B. kadét, I. R. N°. 10.

Hitközségi ügyek

Hitközségi közgyűlés. Hiközségünk rendes évi közgyűlése f. hó (április) 11-én d. u. 1/24 órakor folyt le a városháza nagytermében. A hitközségi tagok — tekintetbe véve a háborús időt — elég jelentős számban jelentek meg. Az elnöklő hercegplebános megleghangu megnyitóval vezette be a közgyűlést. Megállapítja, hogy a közgyűlés szabályszerű előkészítésére minden intézkedés megtörtént. Bensőséges szavakkal ad kifejezést azon veszteségnek, mely hitközségünket mélt. *Kedves István*, min. tanácsos úr elhunytával érte, s azon hálás kegyeletnek, mellyel a megboldogult emléket hitközségünk megőrizni akarja. A közgyűlés tagjai felállással tisztelik érdemes egyháztanácsosuk emlékét s részvétüket a jegyzőkönyvben megörökítik. Az elnök indítványára ugyancsak jegyzőkönyvbe iktatja a közgyűlés *Latzenberger Lajos*, nemesszívü, a köz érdekében mindig áldozatkész hitközségi tagnak elhunytá felett érzett részvétét is. Az elnök ezután jelentést tesz a közgyűlés elé tartozó hitközségi

ügyekről. A háborús idők hitközségünk életét is hullámzásba hozták. De nemes önérzettel mondhatjuk el, hogy hitközségünk eleget tett eddig mindamä hazafias és társadalmi kötelezettségeinek, melyeket a komoly idők eléje szabtak. Összesen 32.150 koronát jegyeztünk a hadikölcsönre, amely összeg anyagi erőnkhez képest tekintélyesnek mondható. Különféle egyesületeink révén anyagiakban is kivettük részünket a háborús élet különböző szükségleteinek fedezéséből, s ahol tehattuk erkölcsileg is segítettünk — felvilágosítással, buzdítással, vigasztalással. Különös elismerés illeti e téren nemeslelkü hölgyeinket és ezek között is elsősorban az Oltáregyesület lelkes tagjait, akiknek köszönhetjük, hogy eddig több mint három ezer koronával járulhattunk a háboru okozta nyomor enyhítéséhez, amiért a közgyűlés jegyzőkönyvileg is háláját fejezi ki. A még hátralevő háborús idők még további áldozatot kívánnak tőlünk, ezért kitarásra s még fokozottabb áldozatkészségre int és kér plebánosunk.

Mint fontos eseményt említi meg az elnök hitközségünk lefolyt évi működéséből azt, hogy az elmúlt év májusában Boroszlóbból 4 betegápoló Mária-növért hozatott hitközségünkbe, házi betegek ápolására. Ez önfeláldozó lelkek tevékenysége már eddig is nemcsak a mi körünkben, de a más vallásuak között is, legteljesebb elismerést érdemelt ki. Az eltartásukkal járó költségeket a betegápolásra alapított Seidl féle alap viseli.

Ezután *Dietl Lajos* gondnok tett részleges jelentést hitközségünk vagyoni állapotáról. A közgyűlés, miután *Weingart Jánosnak*, a számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság nevében tartott jelentését is meghallgatta, őszinte elismerése és köszönete mellett adta meg példás buzgósággal dolgozó gondnokának a fölmentést az elmúlt évi számadásokra vonatkozólag. Lapunk terjedelme nem engedi meg, hogy a számadásokat részletesebben közöljük; főbb vázlatokban azonban az alábbi kimutatás által tájékoztatjuk hitközségünket vagyoni helyzetéről.

A pénztár elintézése után jelenti az elnök, hogy írásbeli indítvány nem érkezett be. Örömeinek ad kifejezést, hogy a hitközségi tagok egyetértése utóbbi időben mind jobban erősödik s a jövőre is kéri eziránt mindnyájunk odaadását. Még a „Tudósító“ és a német „Pfarrblätter“ érdekében buzdít pártfogásra s a megjelentek érdeklődéséért köszönetét fejezve ki, a közgyűlést bezárja.

Költségvetés a nagyobb alapokról.

- I. *Templom=alap.* Bevétel: 5746 K
 Kiadás: 5092 „
 Maradvány: 654 K, mely a Seidl-féle alap-
 pal szemben fennálló tartozás
 törlesztésére fordítandó.
- II. *Iskolaalap.* Bevétel: 17,934 K
 Kiadás: 16,692 „
 Maradvány: 1,242 K, mely a Seidl-féle alap-
 pal szemben fennálló tartozás
 törlesztésére fordítandó.
- III. *A pfebánia-épület fenntartására szolgáló alap:*
 Bevétel: 8179·84 K
 Kiadás: 9269 „
 Deficit: 1089 K, mely a hitközségi adó-
 ból törlesztendő.

Vagyoni kimutatás.

- I. *Templom=alap* { betétekben: 1430·40 K
 értékpapirokbán: 25,350·40 „
 összesen: 26,780·80 K
- Tartozása a Seidl-alappal szemben: 11,187 K
- II. *Iskolaalap=betétekben:* 5785·20 „
 Tartozása a Seidl-alappal szemben: 29·400 „
- III. *Karácsonyfa=alap=betétekben:* 3601·11 „
- IV. *Iskola=jutalmi alap:* 273·84 „
- V. *Kereszt=kápolna=alap:* 971·69 „
- VI. Régi temető=alap { betétekben: 2562·69 K
 értékpapirokbán: 19,500 „
 összesen: 22,062·69 K
- VII. *Városi temető=kápolna alapja:* 311·64 K
- VIII. *Misealapítványok* { betétekben: 3741·07 K
 értékpapirokbán: 400 „
 összesen: 4141·07 K
- IX. *Seidl-féle alap* { betétekben: 7919·35 K
 értékpapirokbán: 31,275 „
 összesen: 39,194·35 K
- Követelése f. é. jan. 1-én összesen: 110,135·14 K
 Ferenciek=u. 5. sz. a ház.
 Laber-féle kerek 14 holdas rét.
- X. *Templom=fűtésre gyűjtött alap:* 15,063·48 K

Krónika.

Főpásztorunk körünkben. Nagy esemény számba ment mindig hitközségünkben a püspöki látogatás; nem a hivatalos készülődések miatt — hisz ezektől főleg a nagyobb városokat ugyancsak elszoktatta a főpásztor gyakori látogatásaival — hanem azért, mert Püspök Atyánk olyan kincseket szokott hozni nekünk, amelyekről hasonlíthatatlanul felüdült, megnyugodott, erőt nyert a lelkünk: a szeretet és béke isteni kincseit. Ha béke idején megörvendeztettek e kincsek mint lelkesítő indítások: a háboru sötét, fagyos napjaiban mint életszükségletre, áhítoztunk ezek után. Tapasztaltuk ezt az ifjuság részéről, melyet templomban (lelkigyakorlatokon) tanteremben, nevelőintézetekben igazi atyai szeretettel intett s vigasztalt; de érezhető volt a jóleső öröm hivei részéről is, kik tömegesen tódultak a templomba meghallgatni apostoli szavait, és kik gyóntatószékét ostromolták. — Az elmúlt hó 19-én érkezett meg városunkba a püspök úr. A délután folyamán látogatásokat végzett s részt vett a magyar diákok lelkigyakorlatán. 20-án szombaton kórházakat és a zárdákat látogatta meg, délután a Terézárva-házban diákokat gyóntatott, este 6 órakor pedig a plebánia templomban tartott szívet-lelket átjáró szentbeszédet — német nyelven. Ezután este 1/29-ig gyóntatott. 21-én reggel újból gyónóit fogadta, majd megtartotta a diák-miséét és lelkes buzdítással zárta be a magyar diákok lelkigyakorlatát. A vasárnap folyamán még 1-2 látogatást tett és fogadott. Este 6 órára a hívők serege úgy megtöltötte a plebánia-templomot, hogy alig maradt abban talpalatnyi hely szabadon. A püspök úr ez alkalommal magyarul beszélt a hiveihez oly meggyőző erővel és oly csodás melegséggel, hogy a lelke mélyéig indította meg mindenkit. A predikációt követő ájtatosság után ismét sokáig gyóntatott. 22-én reggel újból számosan jelentkeztek a püspök úrnál gyónásra, ezek között sok tüzer-önkéntes, akik ritka nagy örömmel jöttek be Nagydisznódról, hogy diákkori lelki vezetőjüktől a háború nehéz napjaira vigaszt, bátorítást nyerjenek. A 9 óraiszentmise alatt megjelentek a német diákok, kikhez mise végén szintén atyai buzdítást intézett a főpásztor. Délelőtt még a Rizskása-utcai kórházban, délután pedig a városi kórházban tett látogatást. A

d. u. 5 órai vonattal elutazott. Áldva kíséri minden lépését azon sok szívnek hálája, melyeknek a mai napokban erőt, vigaszt nyújtott apostoli lelke.

A húsvét lefolyása. A nagyheti szertartások iránt épügy, mint a húsvéti ünnepek iránt eddig alig tapasztalt érdeklődést mutattak hiveink. Ha ennek okát keressük, elsősorban mindenesetre a háborúban találjuk fel azt. Alig van valaki, aki ne érezné, hogy élete keresztje megnehezült a vállain. Ilyenkor aztán olyan vonzó a Krisztus keresztje . . . Nemcsak a délelőtti szertartásokon vettek részt nagyon szép számban a hívek, de a Lamentációkat is igen szorgalmasan látogatták. Különösen megkapó volt a hívek érdeklődése Nagypénteken. Épületes buzgósággal vettek részt a gyönyörű szertartásokon s látogatták az izléssel feldíszített szentsírt. Az esti szentbeszédre, melyet a herceg-plebános úr tartott, zsufolásig megtöltötték a templomot.

Az egész nagyhéten át tartó derűs, napsugaras idő nagy-szombaton szelesre, borúsra fordult. A feltámadási körmenetet azonban, melyre minden tekintetben nagyarányu előkészületeket tettek, mégis megtudtuk tartani. Fényes, impozáns volt a körmenet. A templomon, oltárokon, egyházi ruhákön ragyogó fény, ünnepi, méltóságos dísz. A templom előtti főtérre, melyen a körmenet végig vonult a katonaság s a fal zárta körül. A zárt körön kívül hatalmas tömeg szorong, azon belül a katonaság diszszázada, a zenekar, a tanulók, egyesületek, fényes asszisztencia, a legelőkelőbb katonai méltóságok, egyháztanácsosok által kísérve — az Oltáriszentség. Megújult erőről, ünnepről, diadalról, feltámadásról beszélt külsőleg minden — alkalmasan stilszerűen a szívünk érzelmeihez. Még az ünnepet zavaró szél is stilszerű volt az *idei* feltámadási ünnephez. Mert lelkünkben is volt zavaró akkord: a harcterek sötét árnyai — feltámadást, életét ünneplő lelkünk érzelmein. De ez utóbbiak is *csak* ünneprontók voltak. Az ünnep megvolt, a hit él bennünk. Hisszük, hogy az igazságnak lesz feltámadása, lesz új élete. — Impozáns arányokban ünnepelt hitközségünk Húsvét első és második napján is. Mindkét ünnepen herceg-plebánosunk tartotta a szentbeszédet (I. nap németül, II. nap magyarul) és mindkét ünnepon infulás szentmisét tartott a helybeli papság megkapó asszisztenciája mellett.

A przemysli hős várparancsnok — nagyszebeni. Városunkban bizonyára mindenkit örömmel tölt a hír, hogy *Kusmanek Hermán*, a przemysli hősök vezére városunkból származik. Anyakönyveinkből szereztünk erről tudomást, melyek szerint Kusmanek született 1860. szept. 16-án, keresztelték u. e. év szept. 26-án; atyja Kusmanek József róm. kath., cs. kir. rendőrbiztos, anyja pedig Wichrer Julia (szintén róm. kath.) volt. Szülei a Kleine Gewehrgasse 89. sz. alatt laktak.

Az áll. főgimnázium kath. növendékei március 18—20-ig *Husek Gyula*, szerdahelyi plebános vezetése alatt lelkigyakorlatokat tartottak. A lelkigyakorlatok szép eredményét nagyban előmozdította Püspök Urunk személyes jelenléte.

Kinevezés. *Vorbuchner Adolf* külvárosi plebános-helyettést a katonai főhatóság helybeli szolgálattételre katonalelkésznek hívta be.

A szeben-fogarasi esperesi kerület papsága és tanítói kara az elmúlt hó 23-án a kongregációi kápolnában közös husvéti gyónása elvégzésére jött össze. A herceg-főesperes úr megindító beszéde után a mise alatt közös szentáldozás volt. Ennek végeztével a kerületi papság a főesperes úr lakásán megtartotta szokásos tavaszi koronagyűlését. A papság a gyűlés után — mint minden ilyen alkalommal — ebédnél a herceg-főesperes vendége volt.

Egyesületi élet.

Az Oltáregyesület kedves közgyűléséről és lefolyt évi működéséről lapunk más helyén számolunk be. Az egyesület f. hó 7-e óta ismét rendszeresen tartja munka óráit, é. p. *Wein-gart Jánosné* Önnagysága lakásán, akinek eziránti szivességét ezuttal is köszöni a vezetőség. A munka-órákon egyelőre vánkos-behuzatokat, kórházi zubbonyokat és papucsockat készítenek.

A rendes havi szentségimádás május 6-án. d. u. 5-6 óráig lesz. Ugyanezen nap reggel 7 és 10 órakor lesznek az egyesületi szent misék is.

Az Urak kongregációjának tagjai épületes buzgósággal vettek részt a szentsírnál kitett Oltáriszentség imáadásában és a

feltámadási körmeneten. Az utolsó összejövetelen, f. hó 5-én a kongregáció rendes tagjaivá felvették: *Hovány Istvánt, Papphegyi Jánost és Szigetvári Lászlót.*

A Szt. Szivtársulat szokásos ájtatosságát, május 7-én reggel 7 órakor tartjuk meg, a kitett Oltáriszentség előtt.

Tájékoztató naptár 1915. ápr. 15- máj. 15-ig.

Hó és nap	Idő	Hely	Tárgy	
Ápr. 15.	Cs.	d. u. 4-5 ó.	R. K. isk. tanácsk.	Népkönyvtár
17	Szo.	d. u. 1/4 ó.	Kongr. kápolna	Felsőbb osztályosok kongr.
18	V.	d. u. 4 ó.	Polg. fiúisk. rajzt.	Patronage
19	H.	d. u. 1/27 ó.	Kongr. kápolna	Urak kongr. rendes összejöv.
20	K.	d. u. 3 ó.	Sekrestye	Szt. Antal-kenyérkiosztás
21	Sze.	d. u. 5 ó.	Kongr. kápolna	Alsóbb osztályosok kongr.
"	"	d. u. 6 ó.	R. K. iskola	Egyházi zenegyenes. ének ó.
23	Cs.	d. u. 4-5 ó.	R. K. isk. tanácsk.	Népkönyvtár
24	Szo.	d. u. 1/4 ó.	Kongr. kápolna	Felsőbb osztályosok kongr.
25	V.	d. u. 4 ó.	Polg. fiúisk. rajzt.	Patronage
27	K.	d. u. 3 ó.	Sekrestye	Szt. Antal-kenyérkiosztás
28	Sze.	d. u. 5 ó.	Kongr. kápolna	Alsóbb osztályosok kongr.
"	"	d. u. 6 ó.	R. K. iskola	Egyházi zenegyenes. ének ó.
29	Cs.	d. u. 4-5 ó.	R. k. isk. tanácsk.	Népkönyvtár
Május 1.	Szo.	d. e. 7 ó.	Plebánia-templom	Requiem a hábr. elesett kat.
"	"	d. u. 1/3 ó.	Kongr. kápolna	Felsőbb osztályosok kongr.
2	V.	d. u. 4 ó.	Polg. fiúisk. rajzt.	Patronage
3	H.	d. u. 1/47 ó.	Kongr. kápolna	Urak kongr. rend. összejöv.
4	K.	d. u. 3 ó.	Sekrestye	Szt. Antal-kenyérkiosztás
5	Sze.	d. u. 5 ó.	Kongr. kápolna	Alsóbb osztályosok kongr.
"	"	d. u. 6 ó.	R. K. iskola	Egyházi zenegyenes. ének ó.
6	Cs.	d. e. 7s10 ó.	Plebánia-templom	Oltáregyleti szent mise
"	"	d. u. 4-5 ó.	R. k. isk. tanácsk.	Népkönyvtár
"	"	d. u. 5-6 ó.	Plebánia-templom	Szentségimádási óra
7	P.	d. e. 7 ó.	"	Jézus szt. Szíve ájtatossága
8	Szo.	d. u. 6 1/4 ó.	Kongr. kápolna	Felsőbb osztályosok kongr.
9	V.	d. u. 4 ó.	Polg. fiúisk. rajzt.	Patronage
11	K.	d. u. 3 ó.	Sekrestye	Szt. Antal-kenyérkiosztás
12	Sze.	d. e. 5 ó.	Kongr. kápolna	Alsóbb osztályosok kongr.
"	"	d. u. 6 ó.	R. K. iskola	Egyházi zenegyenes. ének ó.
15	Szo.	d. u. 1/4 ó.	Kongr. kápolna	Felsőbb osztályosok kongr.

Jótékonyág.

Szent Antal-kenyér. Január 30-tól március 11-ig begyűlt 797 kor. 37 fill. Március hónapban kiadatott: készpénzben 520 K., 325 drb. kenyér és fa 79 K. értékben.

Szegényeknek. Karácsonyi Ferenc atya emlékére 10 kor.

Kath. gyermektelep részére. Rojdné különböző ruhanemű és konyhaeszközök; Dóczi Bálintné edények; N. N. szt. József tiszteletére 20 K.

Templom részére. Dögl Erzsébet csipkés oltárterítőt a szt. Antal oltárhoz; Karácsonyi Ferenc atya emlékére 10 K., N. N. ostyasütéshez 5 kgr. lisztet.; N. N. több kiló lisztet ostyasütéshez; N. N. 4 K., N. N. 2 K., N. N. 3 K., mindhárman a szt. sír gyer-tyáira adakoztak.

Mária-otthon részére. Bálinthné 40 K.; Oltáregyesület koszorú megváltás címen Stöhr Ilona elhunytá alkalmából 25 K.; Orendt Lajos, Klima Ágoston 12=12 K.; Vitko Ede 60 K.; Fekete Gyula 8 K.

Egyesületi célokra. Fridenberg 5 K.

Temetőkápolna részére. Meininger Péter Lattenberg Lajos elhunytá alkalmából 100 K.; Oltáregyesület 12 m. hosszú futószőnyeg; Bournáz család Bournáz Ernő emlékére 20 K. — A kápolnába beszerzendő harmonium részére a múlt számunkban közölt adakozókon kívül hozzájárultak Györyné 1 K, Ustjanovszki László se'crestyés gyűjtése 50 K, Borszéky Sománé 2 K, Munteán ezredesné 2 K, Lupné 1 K. Az eddig begyűlt összeg összesen 241 K. 50 fill. A márc. 11-én megtartott sorsolás eredményeként közöljük, hogy a kisorsolandó keresztet a 63. számú sorsjegy nyerte meg.

Beteg katonák részére. N. N. 2 K.; N. N. 5 K.

Isten fizesse meg!

„A hit világánál meglátjuk, hogy jóllehet nagy baj a háború, de azért Isten szándékait szolgálja; amint Őt szolgálja a napsugár s a villám, Őt a penész és virág, Őt az öröm s a fájdalom, Őt az élet s a halál. Így megértjük, hogy valamint a természetben tél és nyár jár s fagy és meleg váltakozik: úgy jár fölöttünk is jólét és balsors s hogy kötelességünk mingkettőben kitartanunk s Istent híven szolgálunk.“

Plebániai anyakönyvi hivatalból.

Megkereszteltettek:

Márc. 13-án: Fasching Ármin (szül. márc. 3.). — Fasching Vilmos (szül. márc. 3.). — Márc. 20-án: Baumann Viktor Alfréd (szül. márc. 7.). — Márc. 21-én: Dusil Mária Anna (szül. márc. 5.). — Balog János (szül. márc. 15.). — Márc. 25-én: Török András (szül. márc. 17.). Márc. 28-án: Landenberger Adél Erzsébet (szül. márc. 4.). — Márc. 29-én: Kempf Viktor István (szül. márc. 18.). — Márc. 31-én: Braun Zita (szül. márc. 21.). — Április 1-én: Hüvö Hugó (szül. márc. 24.). — Ápr. 2-án: Kucsánics József (szül. febr. 6.). — Ápr. 4-én: Márkus Erzsébet (szül. 1914. nov. 17.). — Lipese Melánia Erzsébet (szül. márc. 1.) — György Imre (szül. márc. 6.)

Házasság szentségét fölvtették:

Márc. 8-án: Bisztrán József és Klein Kiara. — Márc. 14-én: Szabó Károly és Schneider Eugenia.

Halottaink:

Márc. 4-én: Kallinger Mária Valburga, laikus nővér, 58 éves, szentségekkel ellátva. — Özv. Heiss Ottilia, szül. krasznai Szabó, 79 éves, szentségekkel ellátva. — Márc. 8-án: Moser Károly, 69 éves, szentségekkel ellátva. — Márc. 9-én: Karácsonyi János, 69 éves, szentségekkel ellátva. — Márc. 10-én: Lattenberg Lajos, 55 éves) — Márc. 11-én: Nm. Stör Ilona, 52 éves, szentségekkel ellátva. — Márc. 19-én: Slavik Károly, 53 éves. — Márc. 20-án: Szöcs Frigyes, 8 éves 9 hónapos, szentségekkel ellátva. — Márc. 22-én: Mihály Árpád, 31 éves. — Fasching Ármin, 19 napos. — Márc. 30-án: Kolozsvári (Kucska) Mihály, 73 éves. — Ápr. 1-én: Krempels Gottlieb Károly, 2³/₄ éves. — Ápr. 4-én: Hebegyán Anna, 76 éves.

Katona lelkési hivatal anyakönyveiből.

Febr. 23-án: Oszkó István, cs. és kir. 83 gy. e., Hosszúpereszteg (Vasm.). — Febr. 26-án: Bulaoesik József tizedes, 31. nf. e., Izsa (Komárom m.). — Márc. 1-én: Sterz Mihály tisztiszolga, Zombolya (Torontál m.). — Márc. 2-án: Kudács Mihály, cs. és kir. 15. gy. e, Berekfalu (Trencsén m.) — Márc. 3-án: Cornatovitsch Antal, 77. gy. e., Borynia (Galícia.). — Márc. 4-én: Elekes Péter, 22. nf. gy. e., Gyergyóujfalú (Csík m.), 40 éves. — Márc. 7-én: Szalai Imre, 18. nf. gy. e., Rabásömjén (Vas m.), 33 éves. — Márc. 8-án: Mészáros József, 13. gy. e., Sárföld (Sopron m.), 23 éves. — Márc. 9-én: Pflugger Pál, 13. honvéd gy. e., Szentmargitbánya (Sopron m.) 22 éves. — Márc. 13-án: Sichra József, 14. nf. gy. e., Lipowetz (Morva o.) 37 éves. — Moretti Máriusz, 68. gy. e., Triest, 24 éves. — Márc. 14-én: Doubek Antal 28 nf. gy. e., Vraslowic (Cseh o.), 35 éves. — Schmalzer István, 18. nf. gy. Nagyszentmihály (Vas m.).